

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	6.Kf.700.358/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Rozsos Gábor kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (6. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.700.229/2025/5. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35.000 (harmincötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2015. július 1-től kezdődően látja el kinevezés alapján a körzeti megbízotti beosztást. A felperes körzeti megbízotti működését a helység1 V. számú működési körzetben helység1 és helység2 településeken látta el. Alperes osztály1 alosztály1a szám1 megnevezéssel a körzeti megbízotti csoport részére területleírást adott ki, amelyben

meghatározta a székhely települést helység1 településben, a besorolt helység3, helység4 és helység5 településeket, a lakosság számát és a lakosság ellátása szempontjából kiemelt jelentőségű objektumokat.

[2] A felperest a körzeti megbízotti szolgálati beosztása ellátása mellett az alperes vezetője 2022. március 21-től 2023. március 20-ig megbízta helység1 IV. számú körzet körzeti megbízotti feladatköre ellátásával, amelyért az illetményalap 100%-ában meghatározott megbízási díjat állapított meg. Alperes vezetője a felperest 2023. február 1-től 2024. augusztus 6-ig rendelkezési állományba helyezte, és ezzel egyidejűleg erre az időszakra illetmény nélküli szabadságot engedélyezett számára. A felperes 2024. szeptember és 2024. december között heti 20 órás munkaidőben dolgozott körzeti megbízotti beosztásában.

[3] A felperes a körzeti megbízotti beosztásban 2022. január 1. és 2023. január 31. között, valamint a 2024. szeptember 1. és 2024. december 31. közötti időszakban járőr feladatokat, járőrszolgálatot, TIK küldéseket, elővezetéseket, átkíséréseket, őrzéseket, kísérorri beosztást, rendezvénybiztosítást látott el. A felperes az előbbi általa ellátott, a körzeti megbízotti működési területen kívüli járőri és egyéb feladatok teljesítéséért alperestől megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[4] A felperes a módosított keresetében a 2022. január 1. és 2024. december 31. közötti időszakra (a továbbiakban: keresettel érintett időszak) 463.808 Ft megbízási díjat és 2023. július 6-tól számított kamatait igényelte, mert a beosztásához nem tartozóan látott el a körzeti megbízotti működési körzetén, illetékességi területén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül járőri és egyéb rendőri feladatokat. A keresetében az alperes perköltségben való marasztalását is kérte. Igényét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapította. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ban határozta meg. Hivatkozott a Kúria Kfv.III.45.173/2021/4. számú, a Kfv.VII.37.193/2020/8. számú, a Kf.VII.39.246/2020/3. számú, a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. számú és 5.Kf.700.543/2023/4. számú ítéleteire.

[5] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest kötelezte 463.808 forint megbízási díj, és ezen összeg után 2023. július 6. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat mértékének megfelelő összegű kamat felperesnek való megfizetésére.

[7] Rögzítette, hogy a felperes az eredeti szolgálati beosztása, a körzeti megbízotti beosztás ellátása mellett végezte a számára meghatározott feladatokat. Felperesnek a szolgálat teljesítése során egyrészt a munkaköri leírás szerint, továbbá a munkáltató rendelkezése alapján a beosztásához tartozó, de a munkaköri leírásban konkrétan nem nevesített feladatokat is végre kellett hajtania. Nem volt vitás a peres felek között az a tény, hogy felperesnek alperesi munkáltató a működési körzeten kívüli feladatellátásra minden esetben parancsot adott. Ez a TIK által adott intézkedési kötelezettségben, vagy a járőr útirányterv teljesítésében nyilvánult meg. A körzeti megbízotti feladatokhoz nem sorolható a rendszeres járőri feladatok ellátása. A körzeti megbízotti szabályzatra figyelemmel, továbbá az alperes határozata alapján megállapítható a szolgálat ellátás rendszeressége, és hogy a felperest alperes a körzeti megbízotti működési körzetéből nem eseti jelleggel vonta el, nem a 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (továbbiakban: KMB szabályzat) 21. pontjában meghatározott módon és esetekben. A KMB szabályzat 22. pontjával ellentétesen járt el alperes akkor, amikor nem kizárólag a megyei rendőrfőkapitányság rendészeti rendőrfőkapitány-helyettesének eseti írásos engedélye alapján vonta el a működési körzetéből felperest, rendszeresen és az ott meghatározott időkorlátot is átlépve.

[8] Rögzítette továbbá, hogy az alperesi határozat nem vitatta a felperes kimutatásában szereplő adatokat, és a működési körzeten, valamint a csoport működési körzetén kívüli feladatokat. Ehhez képest az alperes a közigazgatási perben eltérő álláspontra helyezkedett, és vitássá tette a rendszeresen ellátott járőri feladatokat, és a működési körzeten kívül ellátott szolgálati feladatokat csupán a csoport működési körzetén kívül ellátott feladatként értelmezve. Indokolása szerint az alperesi határozatban foglaltaktól az alperes nem térhetett el a perben, mert a bíróság a szolgálati panaszt elutasító határozatot vizsgálja a felperes keresete szerinti jogséremlé alapján. Nem volt helye ezért az alperesi álláspont lényeges megváltoztatásának a védiratban, és a bíróság nem tekintette a védiratban foglaltakat – az alperesi határozattól eltérő álláspontra vonatkozó részében – vizsgálandónak.

[9] Az alperes utólagos perbeli hivatkozása annak okán is ellentmondásos, hogy éppen a felperes további körzeti megbízotti beosztásával érintett időszakot tekintette elsősorban olyannak, mint amelyben nem valósult meg körzeti megbízotti feladatellátás, noha a 2022. március 21. és 2023. március 20. közötti időszakban még a helység1 IV. körzetet is el kellett látnia felperesnek. A helység6 Rendőrkapitányság parancsa nem a körzeti megbízotti feladatok alóli mentesítésről, hanem éppen további körzeti megbízotti körzettel való megbízásról rendelkezik. Az alperes utólagos perbeli hivatkozása a „hallgatólagos” mentesítésre még a helység6 Rendőrkapitányság parancsával is ellentétes.

[10] A felperesnek a körzeti megbízotti munkakörének megfelelően a működési körzetében kellett ellátnia munkaköri feladatait. Az egymással határos körzeti megbízotti

működési körzetekben szolgálatot teljesítő körzeti megbízottak 4-10 fős szolgálati csoportokba szervezhetők. Felperes működési körzeten kívüli szolgálata mindazon esetben, amikor nem helység1 és helység2 településen végzett járőr és egyéb rendőri munkát, alapvetően nem felelt meg a körzeti megbízotti szabályzatnak. A KMB szabályzat I. fejezet 2. pontja tartalmazza a körzeti megbízotti körzethez kötődő munkavégzést, amely a szolgálat célját is jelenti. Alperes ezért megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 3. pont d) és e) pontra a működési körzettel összefüggésben. Különbséget kell tenni a körzeti megbízotti működési körzet székhelye és a körzeti megbízotti székhely fogalma között. A perbeli kimutatás a rendszer1 rendszerben található adatok alapján egyértelműen feltüntette azt, hogy - alperesi hivatkozással ellentétben - nem eseti jelleggel került sor arra, hogy felperest járőr szolgálatba beosztotta alperes.

[11] Az elsőfokú ítélet szerint a felperes a keresettel érintett időszakban tartósan, huzamosabb időn át nem a saját működési körzetében végzett járőri feladatokat, amely feladatok más szolgálati beosztáshoz kötődtek. A felperes beosztásához tartozóan járőri feladatok ellátása csak a KMB szabályzat 21. és 22. pontja rendelkezésének megtartásával lehetséges. Az alperes ettől eltérő jogi álláspontja nem alapítható a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet), a KMB szabályzat, a rendőrség szolgálati szabályzatáról rendelkező 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: szolgálati szabályzat), a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról rendelkező 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: járőr szolgálati szabályzat) és a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjai rendelkezéseire. A KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától módosult rendelkezései nem mentesítik alperest a megbízási díj megfizetése alól, mert a felperesnek rendszeresen kellett a rendőrkapitányság illetékességi területén ellátni járőri és egyéb szolgálati feladatokat, amelyek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelendők. Ezért a 2022. augusztus 12-ét követő időszakra vonatkozó kereseti kérelem vonatkozásában is irányadó volt a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjainak rendelkezése.

[12] Megállapította, hogy a Kúria joggyakorlata következetes abban is, hogy a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatok alóli mentesítést nem lehet az egyes szolgálati napokra bontva vizsgálni, az csak a szolgálatellátás egésze vonatkozásában értelmezhető. A felperest a körzeti megbízotti szolgálat ellátása alól az alperes nem mentesítette a teljes peresített időszakban. Ebből következően a mentesítés hiányában a többletfeladatokat a felperes a körzeti megbízotti feladatok ellátása mellett végezte (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.45.033/2022/6.). Megalapozott a felperes igénye a 2023. február 1-jét követő időszakra vonatkozóan is. A felperes ebben az időszakban a szolgálati beosztásához tartozó többletfeladatok ellátásával rendszeresen jelentős többletmunkát végzett. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja szerinti szabály nem jelenti azt, hogy amennyiben a többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, nem eseti jelleggel és a számára jelentős többletmunkát eredményező módon végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A perbeli időszakban 33 hónapban több száz szolgálati napon történt a felperes működési körzetéből elvonás. A bíróság figyelemmel volt a BM rendelet 35.§ (6) bekezdésre, a többletfeladat nagysága, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása, értékelése körében. Fentiekre tekintettel a bíróság a Hszt. 71.§ (4) és (5) bekezdésben meghatározott rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékében állapította meg a felperest illető megbízási díjat.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[13] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését kérte.

[14] Alperesi álláspont szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § 1. § (1) bekezdés c) pontját, a 71. § (3), (4) és (5) bekezdését, a BM rendelet 35. § (4), (6), (7) bekezdését és a KMB szabályzat 3/a), 3/d), 3/e) és 24. pontját, a bíróság téves álláspontra helyezkedett, amikor a védiratban és a perben előadott, az un. „hallgatólagos mentesítésre” és a helység6ban ellátott járőri munka működési körzetbe való tartozására vonatkozó álláspontot a szolgálati panaszt elutasító határozatban foglaltakkal ellentétesnek tekintette. Ezért a védiratban és a perben e körben előadott jogi érvelését érdemben nem vizsgálta, a szükséges bizonyítást – erre vonatkozó indítványa ellenére – nem folytatta le.

[15] Alperesi álláspont szerint az elsőfokú ítélet téves bírói jogértelmezésen alapul, amikor megállapítja, hogy a helység6ban ellátott járőri munka működési körzetbe való tartozása olyan új alperesi jogi érvelés, amelyet alperes a szolgálati panaszt elutasító határozatban foglaltakkal ellentétesen, az elfoglalt jogi álláspontba ütközően adott elő. Ezzel szemben a helység6ban ellátott járőri munka működési körzetbe való tartozása nem új jogi érvelés, hiszen a panaszolt határozat is hivatkozik a KMB szabályzat 24. pontjára, amely a körzeti megbízott járőrszolgálatának ellátására vonatkozó szabályokat tartalmazza. A perben mindössze arra hívta fel a figyelmet, hogy a 24. pont alkalmazása során figyelemmel kell lenni a KMB szabályzat értelmező rendelkezéseire, amelyek közül a 3/d pont a körzeti megbízotti körzet részévé teszi a körzeti megbízotti székhelyet is. A KMB szabályzat hivatkozott értelmező rendelkezésére figyelemmel a 24. pont alapján felperes jogszerűen láthatott el járőri feladatokat helység6 közigazgatási területén, valamint helység1 és helység7eken (saját körzet), valamint további feltételek fennállása esetén helység5, helység3 és helység4 (csoportkörzet) településeken. Alperesi álláspont lényege, hogy a hivatkozott települések körzeti megbízotti működési körzetnek és csoport-működési körzetnek minősülnek, helység6 pedig körzeti megbízotti székhely, amely körzeti megbízotti működési körzetnek minősül. Fentiek alapján a felperes nem jogosult megbízási díjra abban az időszakban, amikor helység6ban látott el közterületi szolgálatot, valamint KMB szolgálatot a működési- és csoportműködési körzetbe tartozó településeken (egyéb helyeken pedig csak alkalomszerűen).

[16] Mivel a szolgálati panasz csak a felperes jogi érvelését tartalmazta, ezért szintén csak jogi érveléssel támasztotta alá alperesi saját álláspontját. A felperes a szolgálati panaszhoz nem, csak a keresethez csatolta a keresettel érintett időszakra vonatkozó kimutatását, ezért alperesként a védiratban nyílt lehetősége annak megismerésére és annak alapján konkrét álláspont kialakítására. A kimutatás és az annak ellenőrzése alapján áttekintett KMB szolgálati napló adatai alapján alakította ki azt az álláspontját, hogy a peresített időszak egy részében mentesítette a felperest a beosztása alól, ezért a munkakörén kívül végzett

feladatok nem minősülnek többletfeladatnak. Ezzel kapcsolatban hivatkozott a Kúria Mfv.10759/2011/12. számú precedensképes határozatára, amely elvi tartalma szerint, jóllehet a perbeli esetben a felperest az alperes az eredeti beosztásának ellátása alól nem mentesítette, ténylegesen azonban az eljáró bíróságok által helyesen megállapítottan ez megtörtént, mert a felperes döntően és túlnyomórészt magasabb beosztás szerinti feladatokat látott el. Az alapul szolgáló ügy annyiban egyezett meg a perbeli esettel, hogy felperest az alperes az eredeti beosztása alól nem mentesítette ugyan, ténylegesen azonban ez megtörtént, mert a felperes más beosztásba tartozó feladatokat látott el úgy, hogy a sajátját nem végezte. A precedens a régi Hszt. hatálya alatt született, de a régi és a jelenlegi jogállási törvény rendelkezései tartalmilag megegyeznek. A jelen perbeli mentesítésnek nem kell sem szóban, sem írásban megtörténnie a munkáltató részéről, még az sem szükséges, hogy felperes ennek a tudatában legyen, az mégis megvalósul annak ténybeliségénél fogva, azáltal, hogy a felperes nem a saját, hanem másik beosztásba tartozó feladatot lát el a munkáltató utasítása alapján.

[17] Érvelése szerint sem a védiratban, sem a perben nem tért el a panaszolt határozatban kialakított álláspontjától: a bíróság által novumként értékelt érvelés kifejezetten arra vonatkozott, hogy – az eredeti álláspont fenntartása mellett – felperes következetes bírói gyakorlatnak megfelelő álláspontja esetén sem jár megbízási díj az ott részletezettek szerint. A hallgatóságos mentesítésre hivatkozás nem jogi érvelés, hanem annak a tényleges helyzetnek való megfeleltetés, hogy a felperes a peresített időszak egy részében egyáltalán nem, vagy csak eseti jelleggel végzett a saját munkakörébe tartozó feladatokat, ezért ezen időszak(ok) tekintetében nem jogosult megbízási díjra.

[18] Az elsőfokú bíróság téves álláspontot képviselt, amikor a terhére róta, hogy nem vetette össze a szolgálati napló tervezeteket a rendszer1 rendszerben rögzített adatokkal, amelyek pedig véglegesen tüntetik fel az elvégzett szolgálatokat. A KMB napló adatainak a rendszer1 rendszerben rögzített adatokkal történő összevetése csak azután lett volna szükséges, amikor a perben a felperes vitatta a KMB napló adatait. Megjegyzendő, hogy éppen a felperes indítványozta a mentesítést igazoló adatok csatolását, amely másképp megfogalmazva a KMB napló adatainak a rendszer1 rendszerben rögzített adatokkal történő összevetését jelentette volna. Alperesi álláspont szerint csak további bizonyítással, azaz a KMB napló adatainak a rendszer1 rendszerben rögzített adatokkal történő összevetését követően lehetne megnyugtatóan állást foglalni a hallgatóságos mentesítés kérdésében.

[19] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy nem lehet egyetérteni az alperes azon érvelésével, mely szerint a felperes működési körzete alapján a teljes körzeti megbízotti csoport működési területén és a körzeti megbízotti csoport székhelytelepülésén is köteles lenne saját körzeti megbízotti beosztásának feladatkörében belül eljárnia. Hivatkozott a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére, amely szintén az alperes fellebbezése alapján a körzeti megbízotti csoport esetében a körzeti megbízott felperes megbízási díj igényének megalapozottságát vizsgálta. Megalapozatlanul állítja az alperes, hogy a felperes egyes hónapokban a munkakörébe, vagyis a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatokat egyáltalán nem végzett, és álláspontja szerint a munkáltató kvázi megbízta a felperest a többletfeladatok ellátásával, az eredeti beosztás alóli mentesítéssel. Ez az alperesi tényállítás és egyben jogi védekezés novum a szolgálati panaszt elutasító határozatban rögzítettekhez képest, és irreleváns, hogy a felperes

tevékenységére vonatkozó kimutatását a szolgálati panaszához mellékelte vagy, mint jelen esetben a keresetéhez, mert a szolgálati panaszban világos tényállításokat tett, és annak alapján fogalmazta meg az igényt, mivel a körzeti megbízotti beosztása ellátása mellett rendszeresen, abba nem tartozó egyéb feladatokat látott el a működési körzetén kívül. Személyes meghallgatásakor a felperes határozottan megerősítette, hogy nem volt mentesítve a körzeti megbízotti feladatai ellátása alól, az alperesi képviselő tárgyaláson tett nyilatkozata szerint pedig nem állította, hogy a felperes által csatolt kimutatás rossz, téves vagy helytelen adatokat tartalmazna. Kifejezett vitatás hiányában pedig további bizonyítás nem volt szükséges, különös tekintettel arra is, hogy a felperes előadása a szolgálati panaszban és a keresetben meggyőző volt, míg az alperes védekezése ellentmondásosan tért el a szolgálati panaszt elbíráló határozathoz képest a védiratában. Rendkívül ellentmondásos a fellebbezés arra tekintettel is, hogy összefoglalása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, márpedig az ítélet hatályon kívül helyezése súlyos megalapozatlanság vagy eljárási hiba miatt merülhet fel.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[20] A fellebbezés – az alábbiak szerint –nem alapos.

[21] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte, a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta. Az ítéltábla a fellebbezés keretei között eljárva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, a döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság, az alábbi pontosításokkal, egyetértett.

[22] A másodfokú bíróság előjáróban rámutat, hogy döntése meghozatalánál figyelemmel volt arra is, hogy az egyes ORFK utasítások (KMB szabályzat, járőr szolgálati szabályzat, TIK utasítás) ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok, ám nem jogszabályok, azoknak a fellebbezésben felsorolt pontjai megsértésére történő hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adott alapot a Kp. 99. § (1) bekezdése értelmében.

[23] A perbeli esetben a felek közötti jogvita alapvető kérdését jelentette, hogy a teljes perbeli időszakot érintően a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesültek-e. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezést a Kúria 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszakot érintően már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte, így a tekintetben is, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában

rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB szabályzat, valamint a járőrszabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól.

[24] Az alperes fellebbezésében a fent megjelölt általános jogalapi vitatáson túlmenően elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes az általa konkrétan megjelölt időszak tekintetében egyrészt nem látott el többletfeladatot, másrészt amikor többletfeladatokat ellátott, akkor a saját beosztásához tartozókat nem végezte el, emiatt megbízási díjra nem vált jogosulttá. Az ítéltábla ezért a perbeli időszak egészét érintően a jogalap fennállását vizsgálta.

[25] A kúriai döntéseken alapuló bírói gyakorlat szerint az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következő bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[26] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[27] A Kúria következőes gyakorlata szerint, a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.45.076/2022/4.).

[28] Jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a csatolt és az alperes által érdemben vitatni nem tudott felperesi kimutatás szerint helyesen következtetett a többletfeladat ellátására.

[29] A KMB szabályzat (2022. augusztus 11. napjáig hatályos) 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül, de a KMB csoport működési körzetében ellátott járőri és egyéb többletfeladatai miként felelnek meg a KMB szabályzat – különösen 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB szabályzat 37. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó (közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult. A KMB szabályzat 25. pont a) alpontja kifejezetten tiltotta a körzeti megbízott igénybevételét kísérőri feladatokra.

[30] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszakban rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[31] Az alperes fellebbezésében a felperesi igény megalapozottságát a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett módosításával érintett időszak tekintetében is vitatta. Az elsőfokú bíróság ítéletében – a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.490/2023/4. számú ítéletéből kiindulva – helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy olyan értelmezésre nem lehet jutni, miszerint a körzeti megbízotti beosztás a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát magában foglalja, így a felperest a megbízási díj alapvetően ezen időszak tekintetében is megilleti.

[32] Az alperes fellebbezésében a Hszt. 2023. február 1. napjától módosult jogszabályi környezetéhez kapcsolódóan a megbízási díj jogalapjának megállapíthatóságához szükséges vizsgálati módszertant, az ahhoz szükséges szempontrendszert helytállóan ismertette. A jogalkotó ugyanis a korábbi szabályozást annyival kiegészítette, hogy a megbízási díjra való jogosultság megállapításához immáron jelentős többletteherrel járó rendszeres többletfeladat-ellátást követel meg, amire az ítéletében az elsőfokú bíróság is

helyesen hivatkozott; a vizsgálatát – helytállóan – e kritériumoknak való megfeleléség áttekintésére is kiterjesztette. A Hszt. 71. § (3) bekezdésének módosítása kapcsán a jogalkotói szándékot értelmezve valóban arra a következtetésre lehetett jutni, hogy a többletszolgáltatást járó helyettesítési díjra az állomány tagja csak azokban az esetekben lehet jogosult, amikor a többletfeladat ellátása a szolgálati beosztásból eredő feladatellátás kereteit érdemben ténylegesen meghaladja. Az alperes alaptalanul hivatkozott viszont arra, hogy a felperes többletfeladat-ellátása e feltételeket nem teljesíti.

[33] Az elsőfokú bíróság ítéletében annak, hogy a felperes által a körzeti megbízotti beosztása mellett a rendszeresen végzett járőri (és egyéb) feladatokat miért tekintette jelentős többletmunkavégzésnek, indokát adta. A tényállásban foglaltak és a jogi indokolásban leírtak összevetése alapján megállapítható, hogy a törvényszék arra – az alperes által sem vitatott – a keresetlevél mellékletét képező kimutatásban szereplő peradatra is figyelemmel volt, hogy a felperes ezen időszakban egy-egy kivételtől eltekintve – valamennyi szolgálata tekintetében a saját működési körzetén kívül és számos esetben a KMB csoport működési körzetén kívül is teljesítette a szolgálati feladatait, továbbá nagy számban körzeti megbízotti és járőrözési tevékenységet vegyesen is ellátott. Az elsőfokú bíróság helyes jogi következtetésre jutott, amikor ezen körülmények összességét a Hszt. módosítását követő időszak tekintetében jelentős többletmunkavégzésként értékelte. Hangsúlyozandó: az nem törvényi kíváncsi, hogy a felperes többletmunkavégzése a korábbi időszakhoz képest mindenképpen mennyiségi növekedést mutasson, miután fennállhat az az eset – mint a jelen perbeli tényállás alapján, pusztán a számadatokból, azok nagyságrendjéből, valamint a feladatok sokszínűségéből kiindulva, – hogy a felperes által teljesített többletmunkavégzés már a Hszt. módosítását megelőző időszakban is jelentős többlettehernek minősült, amely a Hszt. módosítás hatályba lépését követően változatlanul fennállt. A perbeli esetben a teljes időszakot érintő többletfeladatellátás, valamint a KMB csoport körzetén kívül teljesített szolgálat a többletmunka jelentős és rendszeres voltát is alátámasztja.

[34] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak a Hszt. 71. § (4) és (6) bekezdéseinek alapuló mentesítéssel kapcsolatos megállapításaival is, mivel az alperes a felperest a helyettesítés elrendelésével egyidejűleg az eredeti beosztásához tartozó feladatok ellátása alól nem mentesítette, amit a felek nyilatkozatai és a csatolt iratok is alátámasztottak. E körben az alperes alaptalanul hivatkozott az ún. hallgatóságos vagy kvázi mentesítésre, hiszen ilyen meghatározásokat a Hszt. fogalomrendszere sem ismer.

[35] Az ítéltábla rámutat ugyanakkor arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott arra ítélete indokolásában, hogy az alperes védírában nem fogalmazhatott meg a szolgálati panaszt elutasító határozatában foglaltakhoz képest részletesebb jogi érvelést a felperes által keresetében előadott, a megbízási díjra jogosító perbeli időszakra vonatkozóan hivatkozott kimutatásban foglalt adatokra való reagálás tekintetében. Az alperes a fellebbezésében helytállóan mutatott rá ugyanis, hogy a felperes keresetében előterjesztett bizonyítékai vonatkozásában a nyilatkozattételi jog nyilvánvalóan megillette, hiszen csak a kereset és a mellékletét képező kimutatás birtokában adhatta elő védírában a perbeli időszak egyes részszegeimensei tekintetében a felperes által kifejtett jogsérelemre vonatkozóan a releváns jogi álláspontját. E körben utal a bíróság a Kúria Kfv.VII.45.116/2023/5. számú döntésének elvi tartalmára, amely szerint a közigazgatási perben a kereseti kérelem nem

általában vonatkozik a közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálatára, a keresetet nem lehet a határozat megváltoztatásának vagy hatályon kívül helyezésének kérelmezésére szűkíteni. A felülvizsgálat kereteit a felperes által a keresetében megjelölt jogsérelem jelöli ki. A másodfokú bíróság mindezt megállapítja, hogy az elsőfokú bíróság indokolatlanul érvelt akként, hogy a vizsgálódása körét az alperesi határozatban foglalt jogi érvelés jogszerűségének vizsgálatára kell korlátoznia, hiszen a jelen per kereteit a felperes által állított és keresetében részletesen kifejtett jogsérelem vizsgálata jelölte ki, ezzel kapcsolatban pedig a védiratban további jogszabályok és érvek megjelölése elfogadható.

[36] Megállapította ugyanakkor az ítéltábla azt is, hogy az elsőfokú ítélet fentiek szerinti indokolásbeli pontatlansága nem hatott ki az ügy érdemére, tekintettel arra, hogy az alperes által fellebbezésében a védiratával egyezően vitatott időszakok tekintetében is egyértelműen megállapítást nyert a rendelkezésre álló adatok alapján, hogy sem a KMB csoport működési körzetében a felperes saját működési körzetén túlterjeszkedve, sem a székhelytelepülésen történt munkavégzése nem minősülhet a felperes saját működési körzetében való munkavégzésnek. A fellebbezésben kifogásoltakkal összefüggésben ugyanis az elsőfokú ítélet helytállóan hivatkozott arra, hogy felperes tevékenysége területileg és tartalmában is meghaladta a KMB szabályzat alapján a körzeti megbízott által végzendő feladatok körét. Felperes a keresettel érintett időszakban tartósan, huzamosabb időn át nem a saját működési körzetében végzett járőr feladatokat, amely feladatok más szolgálati beosztáshoz tartoztak. Megállapította a bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján, hogy felperes a szolgálata ellátása során alperesi utasításra rendszeresen, hosszabb időn át a működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül is látott el szolgálati feladatokat.

[37] Alperes eljárása nem felelt meg a KMB szabályzat I. fejezet 2. pontjának, mert a felperes szolgálati feladatai ellátásának alapvető célja a körzeti megbízotti működési körzetben található településeken a szabályzatban meghatározott feladatok ellátása. A szabályzatból következően felperesnek a körzeti megbízotti munkakörének megfelelően a működési körzetében kellett ellátnia munkaköri feladatait. Felperes működési körzeten kívüli szolgálata mindazon esetben, amikor nem a működési körzetéhez tartozó helysége¹ és helysége² településen végzett járőr és egyéb rendőri munkát, alapvetően nem felelt meg a KMB szabályzatnak. A KMB szabályzat 2. pontja tartalmazza a körzeti megbízotti körzethez kötődő munkavégzést, amely a szolgálat célját is jelenti. Alperes ezért megalapozatlanul hivatkozott a szabályzat 3. pont d) és e) pontra a működési körzettel összefüggésben. Különbséget kell tenni a körzeti megbízotti működési körzet székhelye és a körzeti megbízotti székhely fogalma között. A perbeli kimutatás a rendszer¹ rendszerben található adatok alapján egyértelműen feltűntette azt, hogy - alperesi hivatkozással ellentétben - felperest alperes KMB szabályzat rendelkezéseivel ellenétesen és nem eseti jelleggel osztotta be járőr szolgálatra, továbbá nem kizárólag a működési körzetében.

[38] Az ítéltábla mindezekre figyelemmel megállapította, hogy az alperes fellebbezési kérelme alaptalannak bizonyult.

[39] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[40] A pervesztes alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a jelen ügyre alkalmazandó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére, annak figyelembevételével, hogy a másodfokú bíróság a felperes által megjelölnél magasabb perköltséget nem állapíthatott meg.

[41] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű 60.535 forint fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[42] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[43] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. február 12.

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke

dr. Tóth László s.k.
előadó bíró

dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
bíró